

Oglasnik

lavantinske škofije.

Vsebina. 43. God sv. Terezije od Deteta Jezusa. — 44. Instructio circa Missas in Oratione XL horarum celebrandas. — 45. Solutio dubii circa Missam coram Sanctissimo Sacramento in pyxide exposito. — 46. Sveta maša pod milim nebom. — 47. Misijonski praznik predzadnjo nedeljo v oktobru. — 48. Seznam šoloobveznih otrok. — 49. Poroke vojakov. — 50. Slovstvo. — 51. Osebna naznanila.

43.

God sv. Terezije od Deteta Jezusa.¹

(3. oktobra).

Na prošnjo mnogoštevilnih častivcev Male Cvetke, sv. Terezije od Deteta Jezusa, so sveti Oče zapovedali, da naj se njen god po vsem katoliškem svetu praznuje dne 3. oktobra vsakega leta. Dotični odlok slove:

Urbis et Orbis. Ex quo caelitem honores Sanctae Teresiae a Iesu Infante, Virgini, Apostolica Sedes, suo supremo iudicio, anno millesimo nongentesimo vicesimo tertio, tribuendos esse decrevit, magna erga beatam Virginem ubique invaluit devotio; quae, innumeris beneficiis miraculisque, veluti rosarum imbre, foecundata, in dies magis mirifice crebrescit. Ea de causa, complures Sacrorum Antistites, imo vel ipsi Romanae Ecclesiae Purpurati Patres magnopere sibi in votis esse pandiderunt, ut Sanctae Teresiae a Iesu Infante honor et cultus, per Officium et Missam, a Suprema Auctoritate, in toto catholico orbe decernatur: quod postulatam Summo Pontifici Pio Papae XI. suaviter arrisit. Quare ad iuris tramitem et ad normam Decreti 20. Februarii 1926 concinnatum Officium et Missam, prouti in inferiori exemplari prostat, per Eminentissimum Dominum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum una cum R. P. D. Sanctae Fidei Promotore generali, diligenter revisum, ab eodem Cardinali subsignata die Sanctissimo Domino fuit exhibitum, simulque oblata supplicatio ut festum S. Teresiae a Iesu Infante, Virginis, ad universam extenderetur Ecclesiam. Sanctitas vero Sua, supradictum Officium cum Missa in omnibus approbare dignata est, mandavitque ut ab utroque Clero, in universa Ecclesia, die 3. Octobris, sub ritu duplici minori, festum S. Teresiae a Iesu Infante, Virginis, quotannis recolatur: servatis de cetero rubricis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 13. Iulii 1927.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen, et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, Secretarius.

¹ Acta Ap. Sed. Ann. 1927. Vol. XIX. Num. 8. Pag. 286 sq.

Officium: Die 3. Octobris. *S. Teresiae a Iesu Infante*, Virginis. *Duplex*: Omnia de Communi Virginis tantum praeter sequentia.

In I. Vesperis.

Pro Commemoratione: Ant. Veni, Sponsa Christi. *V.* Spécie tua.

Oratio. Dómine, qui dixísti: Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum caelórum: da nobis, quáesumus; ita beátae Terésiae Vírginis in humilitáte et simplicitate cordis vestígia sectári, ut práemia consequámur aeterna: Qui vivis.

In II. Nocturno.

Lectio IV. Terésia a Iesu Infánte, Alensónii in Gállia, honéstis paréntibus, singulári et assídua erga Deum pietáte conspicuis, orta est. Inde a prima aetáte, Spiritu praevénta, religiósam vitam ágere cupiébat. Sério autem promísit, se nihil Deo denegatúram, quod ipse ab ea pétere viderétur: quam promissionem fidéliter usque ad mortem serváre satégit. Quinto aetátis anno, matre amíssa, Dei providéntiae se totam commísit sub vigilánti custódia amantíssimi patris, sororúmque natu maiórum: quibus magístris, Terésia ad curréndam perfectionis viam ut gigas exsultávit. Novénnis virgínibus ex Ordine sancti Benedícti Lexóviis excolénda tráditur, ibique in rerum divinárum cognitióne excéllere visa est. Décimo aetátis anno, arcánus et gravis morbus eam diu cruciávit, a quo, prout ipsa enárrat, ope Beatíssimae Vírginis, quae eídem subrídens appáruit, et quam, sub título Dóminae Nostrae a Victória, per novendiália invocáre stúduit, divínitus fuit liberáta. Tunc angélico fervóre repléta, ad sacrum convívium, in quo Christus súmitur, se diligentíssime praeparáre curávit.

Lectio V. Ut prímítus eucharístico pane fuit refécta, insatiábilem caeléstis huius cibi famem hauríre visa est: unde, velut inspiráta, Iesum rogábat, ut omnem mundánam consolatiónem in amaritúdinem sibi vértet. Inde tenérrimo in Christum Dóminum et in Ecclesiám amóre exáestuans, nihil antíquiús hábuit, quam Carmelitárum Excalceatórum Ordinem ingrédi, ut sui abnegatióne, suisque sacrificiis, sacerdotibus, missionáriis totíque Ecclesiae opem afférret, et innúmeras ánimas Iesu Christo lucrifáceret: quod, iam morti próxima, apud Deum se factúram pollicita est. Propter aetátis deféctum, multas ad religiósam vitam amplecténdam nacta est difficultátes, quibus tamen incredíbili animi fortitúdone superátis, quíndecim annos nata, Lexoviensem Carmélum feliciter ingrèssa est. Ibi mirábiles Deus in Terésiae corde ascensionés dispósuit, quae, Mariae Vírginis vitam absconditam imitáta, quasi hortus irriguus, flores ómnium virtútum germinávit, praecipue vero exímiae in Deum et in próximum caritátis.

Lectio IV. Quo magis Altíssimo pláceret, quum in Sacris Scriptúris mónitum illud legisset: Si quis est párvulus, véniat ad me; párvula in spíritu esse vóluit, et inde filiáli fidúcia Deo, tamquam patri amantíssimo, se perpétuo trádidit. Hanc spirituális infántiae viam, secúndum Evangélii doctrínam, álios dócuit, speciátim novítias, quas ex obediéntia ad religiosárum virtútum stúdiúm informándas suscepit, atque ita apostólico zelo repléta, mundo, supérbia infláto et vanitátis diligénti, evangélicae simplicitátis iter patefécit. Sponsus autem Iesus eam patiéndi desidério, tam in ánima, quam in corpore, pénitus inflammávit. Insuper Dei caritátem undéquam negligétam animadvértens, summo dolore affécta, duóbus ante óbitum annis Dei miseréntis Amóri se víctimam obtulit. Tunc, ut ipsa refert,

caeléstis ignis flamma vulneráta est: unde caritáte consúmpta, in éctasim rapta, ferventíssime ingéminans: Deus meus, te díligo; vigínti quátuor annos nata, die trigésima Septémbris, anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolávit. Quod autem móriens promíserat, se perénnem rosárum plúviam in terram demissúram, hoc, in caelum recépta, innúmeris miráculis reáipse adimplévit et in dies adímplet. Quare Pius Undécimus, Póntifex Máximus, die vigésima nona Aprílis, anno millésimo nongentésimo vigésimo tértio, eam inter beátas vírgines adscípsit: quam novis fulgéntem prodígiis, biénnio post, iubiláeo máximo recurrénte, décimo sexto kaléndas Iúnias, solémniter sanctórum fastis accénsuit; ac dein eius festum ad univérsam exténdit Ecclesiam.

Vesperae de sequenti, Commemoratio praecedentis.

Missa Dilexisti, *de Communi Virginum praeter Orationem*: Dómine, qui dixisti, *ut in Officio*.

V Direktoriju za leto 1927 se dne 2 oktobra (na str. 90) izpremeni: In 2. Vesp. com. seq. et SS. Angelorum Custodum. — Dne 3. oktobra: Fer. 2. S. Teresiae a Iesu Infante, Virg. dupl. c. a. ☉; In M. Gl. — Vesp. (Ps. fer.) de seq. com. praec. — Obrazci za breviri in Misale naj se naročajo pri tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

44.

Instructio circa Missas in Oratione XL horarum celebrandas.¹

Ut ea, quae in Clementina Instruktionem atque in Decretis huius Sacrae Rituum Congregationis iam praescripta fuerant circa Missas tempore Orationis XL horarum celebrandas, novis Missalis Romani Rubricis omnino respondeant, eadem Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, haec declaranda censuit, nimirum.

I. Missa votiva solemnem de Sanctissimo Sacramento vel pro Pace permittitur iisdem diebus, quibus Missa votiva solemnem pro re gravi et publica simul causa celebrari potest, iuxta novas Missalis Romani Rubricas, tit. II, n. 3. Diebus autem quibus huiusmodi Missa impediatur, in Missa solemnem diei currentis sub unica conclusione cum prima Oratione addatur Commemoratio de Missa votiva impedita; sed Oratio de Sanctissimo Sacramento, ob identitatem Mysterii, omittatur in Festis Passionis, Crucis, Sanctissimi Redemptoris, Sacratissimi Cordis Iesu et Pretiosissimi Sanguinis, iuxta Decretum n. 3924 ad IV, diei 3. Iulii 1896.

II. In eadem Missa votiva solemnem de Sanctissimo Sacramento vel pro Pace, necnon in Missa solemnem quae illius Missae votivae impeditae locum tenet, fiant tantummodo Commemorationes quae praescribuntur in Missa votiva solemnem pro re gravi et publica simul causa, iuxta novas Missalis Romani Rubricas, tit. II, n. 3, et tit. V, nn. 3 et 4.

III. In Missa votiva solemnem pro Pace et in Missis privatis quae triduo expositionis celebrantur, addatur Collecta de Sanctissimo Sacramento, etiam occurrentibus Festis solemnioribus universalis Ecclesiae, numquam autem sub unica conclusione cum Oratione Missae, sed post Orationes a Rubricis praescriptas; haec tamen Collecta omittatur, si Missa vel Commemoratio in Missa occurrens sit de identico Domini Mysterio, et in Missis quae in Commemoratione omnium fidelium defunctorum celebrentur.

¹ Acta Ap. Sed. Ann. 1927. Vol. XIX. Num. 5. Pag. 192 sq.

IV. In Missa votiva solemnī pro Pace, etiāsi extra Dominicam celebretur, Symbolum addatur, iuxta novas Missalis Romani Rubricas, tit. VII, n. 3 et Decretum n. 3922, tit. II, § 3, die 30. Iunii 1896.

Facta autem Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI, per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituū Congregationi Praefectum, relatione, Sanctitas Sua praefatam Instructionem circa Missas in Oratione XL Horarum celebrandas adprobavit, eamque adhibendam decrevit, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 27. Aprilis 1927.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *Secretarius*.

45.

Solutio dubii

circa Missam coram Sanctissimo Sacramento in pyxide exposito.¹

Sacrae Rituū Congregationi propositum fuit sequens dubium:

„An liceat Missam cum cantu vel lectam celebrare coram Sanctissimo Sacramento velato vel in pyxide exposito, intra vel extra tabernaculum?“ Et quatenus Negative:

„Utrum huiusmodi usus saltem tolerari possit?“

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, respondendum consult: „Negative ad utrumque“.

Hac nacta occasione ipsa Sacra Rituū Congregatio decreta N. 3448, *Societatis Iesu*, 11. Maii 1878, et N. 4353, *Marianopolitana*, 17. Aprilis 1919, circa Missam et sacram Communionem in Altari expositionis Sanctissimi Sacramenti, adhuc in suo robore manere declarat; eorumque observantia a Reverendissimis locorum Ordinariis peculiari studio curanda est.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 27. Iulii 1927.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani. *Secretarius*.

V tej rešitvi navedena odloka se glasita:

Nr. 3448. *Dubium I*: Quid sentiendum de usu in dies semper invalescente celebrandi Missas coram Sanctissimo Sacramento publice exposito in Ecclesiis, in quibus non desunt alia Altaria; item et distribuendi sacram Communionem in iisdem Missis et extra Missas in eodem Altari?

Resp. „Ad primam partem: Non licere sine necessitate, vel gravi causa, vel ex speciali indulto; ad secundam partem: Negative“.

Nr. 4353. *Quaestio*: „In nonnullis ecclesiis et oratoriis publicis vel semipublicis, ubi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum legitime asservatur, usus qui-

¹ Acta Ap. Sedis Ann. 1927. Vol. XIX. Num. 8. pag. 289.

dam introductus est, ut Missae cantatae vel lectae coram Sanctissimo Sacramento solemniter exposito in Altari celebrentur, atque intra vel extra Missas in eodem Altari, durante expositione, Sacra Communio Christifidelibus administretur. Hinc idem Archiepiscopus postulavit: Utrum hic usus permitti, vel tolerari possit?"

Resp. „Ad primam partem, praefatum usum *non licere*, sine necessitate, vel gravi causa, vel de speciali indulto; et ad secundam partem *negative*, iuxta Decreta, et detur Decretum n. 3448 *Societatis Iesu*, 11. Maii 1878, ad I.“

46.

Sveta maša pod milim nebom.

Škofijskemu ordinariatu prihajajo vedno bolj pogostne prošnje za dovoljenje službe božje pod milim nebom ob raznih slavnostih in prireditvah. Rešitev takih prošenj ne more biti v vseh slučajih enaka, ker je po kan. 822 § 4 cerkvenega zakonika ordinariju prepuščena razsodba, so li vzroki za takšno dovoljenje zadostni ali ne. Ker se ti vzroki ne priobčujejo, se različnost v rešitvah v javnosti često krivo presoja.

Zato se čč. gg. dušni pastirji vnovič opozarjajo na tozadevne cerkvene določbe, objavljene v Oglasniku lavantinske škofije 1924, IX. 56, str. 53, po katerih se sme sveta maša pod milim nebom dovoliti le iz najvišjih ozirov na službo božjo in na duhovno korist vernikov, ne pa ob priliki posvetnih spominskih slavnosti ali v povzdigo slovesnosti političnega značaja.

Da bodo izostala neljuba nesoglasja, naj gg. dušni pastirji prijazno poučijo prosilce za omenjeno dovoljenje o cerkvenih določbah, in naj takšnih prošenj ne sprejemajo in ne predlagajo na višje mesto, razen, če bi obstojala resna nevarnost duhovne škode.

Pripomni se, da se vse druge cerkvene funkcije, govor, blagoslovitev itd., morejo vršiti na prostem, le sveta maša bodi super altare consecratum et in ecclesia vel in oratorio (Can. 822, § 1), torej v cerkvi, zlasti če je dovolj prostorna, ali vsaj v kapeli z mašno licenco. S tem naj se prosilci zadovoljijo.

47.

Misijonski praznik predzadnjo nedeljo v oktobru.

V Oglasniku lavantinske škofije 1926, XII, odst. 64, je določeno, da veljaj v prihodnje za misijonski praznik (ne Svečnica, ampak) predzadnja nedelja v oktobru, letos 20. nedelja po binškoštih. Ta dan naj bi se praznoval po načrtu, kakor je priobčen v Oglasniku 1926, I. odst. 4.

Ker je letos 1100 letnica rojstva sv. Cirila ter se vršijo vsepovsod tozadevne slovesnosti in tabori, se za leto 1927 posebne misijonske prireditve prepustijo prosti razsodbi čč. gg. dušnih pastirjev. Služi naj se pa slovesna votivna maša „Pro propagatione fidei“ — ali pa se pri vseh svetih mašah uvrsti vsaj dotična kolekta. V nedeljski pridigi naj se verniki poučijo o važnosti misijonskega dela,¹ priredi naj se darovanje v prid misijonom med neverniki (darovi so seveda popolnoma prostovoljni), vpisujejo naj se novi člani DŠV, prejšnji pa naj se izpod-

¹ Primerne snovi bodo pridigarji našli v Oglasnikih lav. škofije (prim. Oglasnik 1926, I., odst. 5, alin. 1), v knjižici „Misijonski govori in predavanja“, ki jo je lani razposlala Unio cleri missionaria, in v knjižici „Misijonstvo doma in drugod“, ki jo bodo župnijski uradi prejeli v bližnjih tednih in katero morejo plačati iz zbirke tega misijonskega praznika.

bujajo, da vztrajajo v svoji vnemi za sodelovanje pri širjenju svete vere Kristusove.

Ta dan nabrani misijonski darovi (odštevši 10 Din za knjižico, omenjeno v opombi na prejšnji strani) naj se čimprej vpošljejo po dekanijskih uradih, za katere se v ta namen tej številki Oglasnika priložijo položnice Misijonske zveze.

Župnijskim uradom, ki so se glasom seznama v Oglasniku 1927, II, odst. 16, zavzeli za DŠV, se bodo pravočasno doposlale nove nabiralne pole, drugi pa se s tem ponovno vabijo, da se pridružijo od svetega Očeta tako zelo priporočenemu in z odpustki obdarovanemu misijonskemu delu ter si potrebne tiskovine naročijo pri škofijstvu.

48.

Seznam šoloobveznih otrok.

Uredba o krajevnih in oblastnih šolskih odborih za osnovne in meščanske šole z dne 2. maja 1927 O. N. br. 28.037 (Uradni list št. 55/222) določa v členu 7, da krajevni šolski odbor začetkom maja vsakega leta izvrši popis sposobnih šolskih obvezancev po seznamku živih otrok, ki ga izdelajo krajevna verska oblastva.

Z ozirom na to določbo je oblastni šolski odbor v Mariboru v dopisu z dne 31. julija 1927 št. 9/1 prosil, naj škofijski ordinariat napoti podrejene župnijske urade, da dajo krajevnim šolskim odborom v svrhu popisa šolskih obvezancev izveček iz krstne knjige z vsemi potrebnimi podatki (ime otroka, rojstne date, ime in poklic staršev ali njih namestnikov, bivališče, pristojnost) brezplačno in takse prosto na razpolago, tako da izpolnijo posamezne rubrike v tozadevnem seznamu, ki se jim predloži od strani krajevnih šolskih odborov.

To se da župnijskim uradom v vednost in ravnanje. Lavantinski škofijski ordinariat je v odgovoru na gornji dopis naprosil oblastni šolski odbor, naj izda k predmetu potrebna navodila, zlasti da predložijo krajevni šolski odbori župnijskim uradom seznam, katerega rubrike je treba izpolniti, vsaj do 1. aprila vsakega leta; ako spada v župnijo več krajevnih šolskih odborov, naj se ob enem z določiljativjo seznama natančno označi, za katere kraje naj se iz krstne knjige izpolni seznam.

49.

Poroke vojakov.

Ministrstvo ver kraljevine SHS je v dopisu z dne 23. marca 1927 V. K. Br. 725 opozorilo na slučaj, da je bil neki narednik kaznovan in odpuščen iz službe, ker je bil poročen brez odobrenja pristojne vojaške oblasti, ter dne 22. junija 1927 V. K. Br. 2219 vposlalo „Uredbo o ženitbi oficira, podoficira, mornaričkih vodja, mornara I. klase, kaplara, mornara II. klase i redova, vojnih činovnika i činovnika gradjanskog reda na službi u Vojsci i Mornarici“, izdano dne 19. novembra 1923 Dj. Br. 50.866.

Po tej uredbi se določa:

1. Oficirji se morejo ženiti, ako so dovršili štiri leta oficirske službe, zrakovni oficirji pa, ako so vrh tega dovršili 30. leto starosti, in jim pristojni staršina odobri ženitev.

Oficirji stroke s fakultetsko ali tej enako izobrazbo morejo se ženiti ali biti oženjeni tudi brez gornjih pogojev.

Rešitev o odobrenju ženitve izda:

a) Minister vojske in mornarice za generale, admirale in vse oficirje izven sestava armijskih oblasti ter za one, ki so mu neposredno podrejeni.

b) Poveljniki armijske oblasti za vse oficirje v sestavu armije.

c) Načelnik oddelka za mornarico ministrstva vojske in mornarice za vse mornarske oficirje.

2. Narednikom vodnikom in mornarskim vodjam se dovoljuje ženitev, narednikom šele po petletni naredniški službi. Vsi ti, ako se oženijo, ne morejo postati oficirji.

Rešitev o odobrenju ženitve izda narednikom vodnikom poveljnik armijske oblasti, za mornarske vodje načelnik oddelka za mornarico, za mornarske narednike poveljnik mornarske komande, za narednike v sestavu divizije poveljnik divizije in za narednike izven divizijskega sestava predstojnik v činu divizijskega poveljnika.

3. Podnaredniki, kaplari, mornarji I. in II. razreda in redovi se ne morejo ženiti, dokler so v stalnem kadru. Ako pa se ti nahajajo na začasnem odpustu, morejo se ženiti brez odobrenja, dokler so na začasnem odpustu.

Predpisi te uredbe za ženitev podoficirjev, kaplarov in redov ne veljajo za podoficirje, kaplare in redove policijske žandarmerije, obmejne straže in vojne godbe.

4. Vojaški uradniki in civilni uradniki v službi vojske in mornarice potrebujejo ženitvenega odobrenja od predstojnikov, ki so pristojni za ženitev oficirjev.

Po členu 18 navedene uredbe se bodo morali duhovniki, ki bi brez ženitvenega odobrenja poročili katero izmed omenjenih vojaških oseb, od pristojnih oblasti kaznovati zaradi prekrška omenjenih predpisov.

Druga navodila za poroke vojakov so podana v lavantinske škofije uradnem listu 1919 str. 90 in 1920 str. 20. Po teh navodilih morajo vsi aktivni vojaki in vojaški uradniki izročiti potrebna odobrenja in morebiti potrebne izpreglede pred oklici. Oklicani morajo biti pri pristojnem vojnem duhovnem uradu, ki mora v slučaju, da izvrši poroko civilni župnijski urad neveste, izjaviti, da je bil k vojni duhovni oblasti pripadajoči ženin oklican in da z vojaškega stališča ni nobenih ovir za izvršitev poroke.

Ker se podnarednikom, kaplarom in moštvu zabranjuje ženitev, dokler so v aktivni službi, morajo ti pred oklici predložiti posebno dovoljenje vojaške oblasti ali pa izjavo, da je dotični že doslužil vojaški rok. Vojaki, ki so odpuščeni začasno ali na nedoločen čas, ne potrebujejo vojaškega dovoljenja, pač pa naj se od njih zahteva potrdilo, da so resnično odpuščeni na ta način in jim zato vojaškega dovoljenja ni treba. Oklici vojakov, ki ne služijo prezentno, to je tistih, ki so na trajnem dopustu, vrše se pri civilnem duhovnem uradu.

Žandarmerija kakor tudi državna policija, bodisi militarizirana ali ne, pripada k civilni duhovni oblasti. Orožniki in finančni stražniki potrebujejo poročno dovoljenje od svojega poveljstva. Drugi državni uslužbenci naj se pri zapisovanju vprašajo, ali po posebnih predpisih potrebujejo kakšno poročno dovoljenje, in se odgovor zabeleži v zapisniku, oziroma se zahteva predložitev dovoljenja.

50.

Slovstvo.

Taschenkalender und kirchlich-statistisches Jahrbuch für den katholischen Klerus, 1928. Izdala knjigarna G. J. Manz, Regensburg. Cena kartoniranemu izvodu M. 2.— (približno Din. 28.—). Ta 50. (jubilejni) letnik prinaša, kot nadalje-

vanje iz prejšnjih, dobro razlago V. knjige Cerkvenega zakonika. Priporoča ga popolni seznam svetnikov po rimskem martirologiju pri vsakem dnevu, in točnost osebnih podatkov o škofijah tudi v Sloveniji.

51.

Osebna naznanila.

Odlikovani je bil od Nj. Veličanstva kralja Aleksandra z redom sv. Save IV. stopnje, g. konzist svet. Anton Cestnik, vp. profesor veronauka v Celju.

Imenovana za kn. šk. duhovna svetovalca sta bila g. Jakob Gašparič, župnik v Trbovljah (14. julija 1927) in g. Franc Sal. Gomilšek, župnik pri Sv. Benediktu v Slov. gor. (31. avgusta 1927).

Promoviran je bil bogoslovni profesor g. dr. Vinko Močnik doktorjem kanoničnega prava na juridični fakulteti rimskega seminarija pri sv. Apolinariju dne 5. julija 1927.

Umeščeni so bili gospodje: Franc Letonja, župnik pri Sv. Ani na Krembergu, kot župnik pri Sv. Antonu na Pohorju, in Konrad Šeško, župnik pri Sv. Antonu na P., kot župnik pri Sv. Ani na Kr. (1. julija 1927); Vincencij Razgoršek, župnik v Širjem, kot župnik v Črni (1. septembra 1927) in Janez Bosina, župnik v Podčetrtku, kot župnik pri Sv. Juriju v Slov. gor. (s 15. septembrom 1927).

Dovolilo se je g. Tomažu Ulaga, II. kapelanu pri Sv. Križu na Slatini, da začasno odide v nadškofijo Beograd (s 15. septembrom 1927); na njegovo mesto pride g. Alojzij Drvodol, II. kapelan pri Sv. Juriju ob juž. žel.

Postavljeni so bili: Titl. g. Andrej Fišer, kn. šk. duhovni svetovalac in župnik v Ribnici na Pohorju, za upravitelja Vuzeniške dekanije in g. Anton Šparl, kapelan v Vuzenici, za provizorja istotam (27. julija 1927); g. Franc Ks. Osterc, profesor veronauka na drž. ženskem učiteljski v Mariboru, za škofijskega voditelja „Associationis perseverantiae sacerdotalis“ v lavantinski škofiji (10. avgusta 1927); g. Janez Kupčič, II. prefekt v kn. šk. dijaškem semenišču v Mariboru, za I. in g. Jakob Aleksič, dosedaj kapelan v Gornjemgradu, za II. prefekta imenovanega zavoda (s 16. avgustom 1927); g. Mihael Šket, župnik v Loki pri Zidanem mostu, za soprovizorja v Širjem (s 26. avgustom 1927); stolni kapelan g. Avguštin Šparl za stalnega kateheta na I. dekliški meščanski ozir. osnovni šoli v Mariboru (z novim šolskim letom) in g. Andrej Pirec, kapelan v Dobovi, za provizorja v Podčetrtku (s 15. septembrom 1927).

Nastavljeni so bili gospodje: Franc Molan, II. kapelan pri Sv. Magdaleni v Mariboru, kot I. in tamošnji III. kapelan Vinko Munda kot II. (s 1. avgustom 1927); Jožef Krošl, I. prefekt kn. šk. dijaškega semenišča v Mariboru, kot kapelan v Gornjemgradu (s 16. avgustom 1927); Martin Kozar, provizor v Črni, kot II. kapelan v Vojniku (1. septembra 1927).

Prestavljeni so bili gg. kapelani: Anton Cafuta, iz Celja (II) k Sv. Magdaleni (III), Janez Granfola iz Griž v Celje (II) in Miroslav Štruc iz Guštanja v Griže (s 1. avgustom 1927); Franc Kren s Pilštanja k Sv. Trojici v Halozah in Alojzij Zdolšek od Sv. Trojice v H. v Selnico ob Dravi (z 20. avgustom ozir. s 1. septembrom 1927); Jožef Hauko iz Gornje Lendave v Doljno Lendavo, Stanislav Lah iz Apač (II) v Gor. Lendavo in Jožef Šketa iz Vojnika (II) v Apače (II) (1. septembra 1927).

Dopust zaradi bolezni je dobil g. Lavrencij Schlamberger, kapelan pri Sv. Vidu na Planini (7. julija 1927). — Kaplanske službe v Selnici je razrešen g. Anton Medved (20. avgusta 1927).

Začasno prazna ostanejo mesta kapelanov: v Guštanju, na Pilštanju, pri Sv. Vidu na Planini, v Vuzenici in pri Sv. Juriju ob juž. žel. (II).

Umrli sta: Titl. g. Štefan Pivec, kn. šk. duhovni svetovalac, dekan in nadžupnik Vuzeniški, dne 10. julija 1927, v 64. letu starosti in g. Pavel Holcman, I. kapelan pri Sv. Magdaleni v Mariboru, dne 17. julija 1927, v 39. letu starosti. R. i. p.!

Lavantinski škofijski ordinariat v Mariboru, dne 10. septembra 1927.